

Извори материјала за Радну свеску

8–14. МАЈА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | 2. ЛЕТОПИ-СА 20–21

Пронађимо драгуље у Божјој Речи

it-1-E 1271 ¶1-2

Јорам

Јорам није био праведан владар као што је био његов отац Јосафат, донекле због лошег утицаја своје жене Готолије (2Кр 8:18). Не само што је убио своје шесторо браће и неке Јудине кнезове, већ је и навео народ да служи лажним боговима уместо Јехови (2Ле 21:1-6, 11-14). Његову владавину су обележили како немири унутар земље тако и сукоби са суседним народима. Прво се Едом побунио против Јуде, а онда и Ливна (2Кр 8:20-22). Пророк Илија је краљу Јораму послао писмо у ком га је упозорио следећим речима: „Јехова [ће] задати велик ударац твом народу, твојим синовима, твојим женама и свему што имаш. Ти ћеш оболети од многих болести и болест ће ти захватити и црева. Твоја болест ће из дана у дан бити све тежа, док ти на крају не изађу црева“ (2Ле 21:12-15).

Управо тако је и било. Јехова је допустио да Арапи и Филистеји продру у земљу и одведу Јорамове жене и синове у заробљеништво. Бог је дозволио да побегне само Јорамов најмлађи син, Јоахаз (који је био познат и као Охозиа). Направио је изузетак само због савеза за Краљевство који је склопио с Давидом. „После свега тога Јехова га је [Јорама] казнио неизлечивом болешћу црева.“ Након две године „изашла [су му] црева“ и тако је умро. Када је овај зли човек умро, „нико није жалио за њим“. „Сахранили су га у Давидовом граду, али не у краљевској гробници.“ Тада је на престо дошао ње-

гов син Охозиа (2Ле 21:7, 16-20; 22:1; 1Ле 3:10, 11).

15–21. МАЈА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | 2. ЛЕТОПИ-СА 22–24

„Јехова награђује храброст“

it-1-E 379 ¶5

Сахрана, гробно место

Праведном првосвештенику Јодају је указана част да буде сахрањен „код краљева у Давидовом граду“. Према ономе што знамо, једино је он од оних који нису били из краљевске лозе добио такву част (2Ле 24:15, 16).

Пронађимо драгуље у Божјој Речи

it-2-E 1223 ¶13

Захарија

12. Син првосвештеника Јодаја. После Јодајеве смрти, краљ Јоас је престао да служи Јехови и да слуша Јеховине пророке и почео је да слуша лоше савете. Јоасов брат од тетке, Захарија (2Ле 22:11), дао је озбиљно упозорење народу, али уместо да се покају они су га каменовали у храмском дворишту. Док је умирао, рекао је краљу: „Нека Јехова ово види и нека те казни.“ Његове речи су се испуниле када је Сирија нанела велику штету Јуди, док су Јоаса убила двојица његових слугу „јер је пролио крв синова свештеника Јодаја“. У грчком преводу, *Септуагинти*, и латинском преводу, *Вулгати*, стоји да је Јоас убијен да би се осветило убиство Јодајевог „сина“. Међутим, у масоретском тексту и сиријском преводу, *Пешити*, користи се множина, „синови“, можда зато да би се истакла племенитост и величина Јодајевог сина Захарије, који је био и свештеник и пророк (2Ле 24:17-22, 25).

22–28. МАЈА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | 2. ЛЕТОПИ-СА 25–27

„Јехова ти може дати много више од тога“

it-1-E 1266 ¶6

Јоас

Јоас је краљу Јуде дао у најам сто хиљада војника за борбу са Едомцима. Међутим, по савету Божјег слуге, они су отпуштени иако су већ били плаћени сто сребрних таланата (око 673 000 евра). Тим војницима то није било право, вероватно због тога што ће остати без ратног плена. Зато су у повратку на север пљачкали градове јужног краљевства, од Самарије (која им је вероватно била база) до Вет-Орона (2Ле 25:6-10, 13).

5–11. ЈУНА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | 2. ЛЕТОПИ-СА 30–31

„За нас је добро да се састајемо“

it-1-E 1103 ¶2

Језекија

Реван за служење правом Богу. Ревност овог краља за служење правом Богу видела се чим је сео на престо, када је имао 25 година. Прво што је урадио било је отварање и поправка храма. Затим је окупио свештенике и Левите и рекао им: „Сада свим срцем желим да склопим савез с Јеховом, Израеловим Богом.“ Био је то савез верности. Наиме, савез Закона је још увек био на снази, али га се мало ко држао. Међутим, сада је поново био свечано уведен у Јуди. Пун ентузијазма, Језекија је организовао Левите и њихову службу и поново увео певање уз музичку пратњу у част Јехови. Био је то нисан, месец у ком се прославља-

ла Пасха, али храм, свештеници и Левити према Закону ниси били чисти. До 16. нисана, храм је био очишћен, а прибор враћен. Затим су принете жртве за очишћење целог Израела. Прво су кнезови донели жртве, жртву за грех за краљевство, за светилиште и за народ, а затим је народ принео на хиљаде жртава паљеница (2Ле 29:1-36).

it-1-E 1103 ¶3

Језекија

Пошто је народ био нечист и није могао да слави Пасху у прописано време, Језекија је искористио то што се у Закону онима који су нечисти дозвољава да је прославе месец дана касније и тада је и организовао прославу Пасхе. Осим што је позвао народ из Јуде, послао је гласнике с писмима (дословно: „тркаче“, фусн.) и у Израел и они су их разнели по целој земљи, од Вирсавеје до Дана. Многи су им се изругивали, али појединци су се понизили и дошли, нарочито из Асировог, Манасијиног и Завулоновог племена, а дошли су и неки из Јефремовог и Исахаровог племена. Ту су били и многи неизраелци који су служили Јехови. Онима из северног краљевства који су били за Јехову није било лако да дођу. И они су наилазили на ругање и непријатељство самим тим што су живели у отпадничком десетоплеменском краљевству, огрезлом у идолопоклонству, којем је стално претила опасност од асирског напада (2Ле 30:1-20; Бр 9:10-13).

it-1-E 1103 ¶4-5

Језекија

После Пасхе, уследио је Празник бесквасних хлебова, који се славио седам дана. Празнична атмосфера их је толико понела да су наставили са слављем још седам дана. И у тим тешким временима Јеховин благослов је надвладао тешкоће тако да

је „владало велико весеље, јер се још од времена израелског краља Соломона, Давидовог сина, тако нешто није десило у Јерусалиму“ (2Ле 30:21-27).

Да је ово била обнова праве религије, а не само тренутно усхићење показује оно што се затим десило. Пре него што су се вратили кућама, људи су кренули да разбијају обредне стубове, руше обредне узвишице и олtare и секу обредна дебља широм Јуде и Венијамина, па чак и у Јефрему и Манасији (2Ле 31:1). Језекија им је дао пример тиме што је смрвио бакарну змију коју је направио Мојсије пошто су је људи идолизovali и спаљивали јој приносе (2Кр 18:4). И кад је прошла ова велика прослава Језекија је наставио да се бори за праву религију тиме што је свештенике организовао у редове и побринуо се да имају финансијску подршку. То је урадио тако што је подстакао народ да послуша Закон и даје десетак и првине рода Левитима и свештеницима, на шта се народ свесрдно одазвао (2Ле 31:2-12).

12–18. ЈУНА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | 2. ЛЕТОПИСА 32–33

„Јачај браћу и сестре кад наиђе невоља“

it-1-E 204 ¶5

Асирија

Сенахирим. Сенахирим, син Саргона II, напао је краљевство Јуде током 14. године Језекијине владавине, то јест 732. пре н. е. (2Кр 18:13; Ис 36:1). Језекија се побунио против асирског краља, коме је јудејски народ морао да служи због немудрих потеза његовог оца Ахаза (2Кр 18:7). Сенахирим је напао утврђене градове у

Јуди и освојио њих 46 (упоредити са Ис 36:1, 2), а онда је из свог логора код Лавхиса тражио да му Језекија плати данак од 30 таланата злата (око 11 780 000 евра) и 300 таланата сребра (око 2 019 000 евра) (2Кр 18:14-16; 2Ле 32:1; упоредити са Ис 8:5-8). Језекија је то и урадио, али је Сенахирим ипак преко својих представника захтевао безусловну предају Јерусалима (2Кр 18:17–19:34; 2Ле 32:2-20). Јехова је након тога уништио 185 000 асирских војника током једне ноћи, чиме је хвалисаве Асирце натерао да се повуку и врате у Ниниву (2Кр 19:35, 36). Тамо су Сенахирима убила његова два сина, а престо је наследио његов трећи син Есар-Адон (2Кр 19:37; 2Ле 32:21, 22; Ис 37:36-38). Сви ови догађаји, осим уништења асирских трупа, забележени су на Сенахиримовој призми, као и на призми Есар-Адона.

19–25. ЈУНА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | 2. ЛЕТОПИСА 34–36

„Да ли примењујеш оно што учиш из Божје Речи?“

it-1-E 1157 ¶4

Олда

Када је Јосија чуо шта пише у књизи Закона коју је првосвештеник Хелкија пронашао током поправке храма, послао је своје људе да питају Јехову за њега и за народ. Они су отишли код Олде, па им је она пренела шта јој је Јехова рекао. Рекла им је да ће Јехова народу нанети све невоље које су записане у Закону пошто су му били непослушни. Још је рекла да Јосија, пошто се понизио пред Јеховом, неће морати да гледа све те невоље већ ће у миру бити положен у свој гроб (2Кр 22:8-20; 2Ле 34:14-28).